

การปรับปรุงพันธุ์ฟักทองบริโภคเมล็ด
Varietal Improvement of Pumpkin for Edible Seeds

จรัญ ดิษฐ์ไชยวงศ์^{๑/} มัลลิกา รักษ์ธรรม^{๑/}
 เสี่ยม แจ่มจำรูญ^{๒/} สุภาวดี สมภาค^{๒/}
 กฤตาณ์ ลินวัฒนา^{๓/}

บทคัดย่อ

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตรได้พัฒนาพันธุ์ฟักทองบริโภคเมล็ดตั้งแต่ปี ๒๕๕๔-๒๕๕๘ ทำการปลูกและผสมตัวเองพันธุ์ฟักทองจากศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ๗ พันธุ์ คัดเลือกได้สายพันธุ์ที่ให้น้ำหนักเมล็ดต่อผลสูงสุด ๒ สายพันธุ์คือ สายพันธุ์ PSK ๔-๑๔ และ PSK ๔-๑-๔ พัฒนาพันธุ์โดยการคัดเลือกแบบบันทึกประวัติ โดยการผสมข้ามกับพันธุ์การค้า ๒ พันธุ์คือ พันธุ์ ๓A-๓๗ และพันธุ์ Styria ได้ลูกผสมชั่วที่ ๑ ได้แก่ PSK ๔-๑๔ × Styria, PSK ๔-๑-๔ × Styria และ ๓A-๓๗ × Styria ปลูกและคัดเลือก ๔ ชั่วอายุ คัดเลือกได้ ๓ สายพันธุ์ได้แก่ สายพันธุ์ (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓-๘, (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๘-๘-๘ และ (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖-๓ เมื่อปลูกเปรียบเทียบกับสายพันธุ์ PSK ๔-๑๔ โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์พบว่า ผลผลิตเมล็ดต่อตัน น้ำหนักแห้ง ๑๐๐ เมล็ด และอายุเก็บเกี่ยวของพันธุ์ฟักทองที่ทำการเปรียบเทียบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่า น้ำหนักเมล็ดต่อผล และความหนาเปลือกเมล็ดมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สายพันธุ์ (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖-๓ ให้น้ำหนักเมล็ดต่อผลสูงสุด ๑๔.๙ กรัม และสายพันธุ์ (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓-๘ ให้ความหนาเปลือกเมล็ดน้อยที่สุด ๐.๑๕ มิลลิเมตร และพบว่า ปริมาณสังกะสีในเมล็ดแห้ง สายพันธุ์ (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖-๓, (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๘-๘-๘ และ (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓-๘ มีปริมาณสังกะสี ๑๒.๘, ๑๑.๖ และ ๙.๖ มิลลิกรัมต่อเมล็ด โดยสเปร์มแห้ง ๑๐๐ กรัม ตามลำดับ

คำหลัก: การปรับปรุงพันธุ์, ฟักทอง, เมล็ด, สังกะสี

^{๑/} ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร

^{๒/} ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ

^{๓/} สถาบันวิจัยพืชสวน

Abstract

Pumpkin varieties were developed for edible seeds at Phichit Agricultural Research and Development Center in ๒๐๑๑-๒๐๑๕. Seven varieties of pumpkin were received from Sisaket Horticultural Research Center. They were grown and self-pollinated. Two lines of the pumpkin were selected, line PSK ๔-๑๔ and PSK ๔-๑-๔ gave the first and second highest seed weight per fruit, respectively. A pedigree was used to develop the varieties by crossing them with two commercial pumpkin

varieties; variety ๓A-๓๗ and Styria. Three F₁ hybrids of line PSK ๔-๑๔ × var. Styria, line PSK ๔-๑๔ × var. Styria and line ๓A-๓๗ × var. Styria were grown and they were selected for four generations. Three lines (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓-๘, (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๑๔-๔ and (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖-๓ and parental line PSK ๔-๑๔ were compared in the field and randomized complete block design (RCBD) was used. Results showed that there were no significantly different of seed weight/plant, ๑๐๐ seeds weight and day to harvest among the lines tested. However, there were significantly different of seed weight per fruit and seed coat thickness. Line (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖-๓ gave the highest seed weight per fruit of ๑๔.๕ g. Line (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓-๘ gave the lowest seed coat thickness of ๐.๑๕ mm. The nutrient analysis data showed that line (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖-๓, (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๑๔-๔ and (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓-๘ gave zinc weight of ๑๒.๙, ๑๑.๖ and ๙.๖ mg per ๑๐๐ g dry endosperm, respectively.

Keywords: varietal improvement, pumpkin, seed, zinc

๑. คำนำ

ฟักทอง (*Cucurbita sp.*) พืชวงศ์แตง (Cucurbitaceae) เมล็ดและเนื้อฟักทองมีสารหลายชนิดที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง ในเมล็ดฟักทองมีน้ำมัน แป้ง โปรตีน และวิตามิน (จิรกรณ์, ๒๕๕๓) ฟักทองพันธุ์ต่างกัน มีคุณค่าอาหารต่างกัน และเมล็ดมีคุณค่าอาหารมากกว่าเนื้อฟักทอง (ศิริกิต, ๒๕๔๑) ฟักทองปลูกเพื่อบริโภคเมล็ดมีหอยลายสายพันธุ์ และแตกต่างจากพันธุ์ที่ปลูกเพื่อบริโภคเนื้อ ในปี ๒๕๕๑ ศึกษาลักษณะประจำพันธุ์และการตอบสนองกับพื้นที่ของฟักทองบริโภคเมล็ดในภาคต่างๆ ของประเทศไทย ฟักทองพันธุ์สีเรีย (Cucurbita pepo var. steria) ซึ่งนำเข้ามาจากการอสเตรเลีย ปลูกที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร ให้ผลผลิตเมล็ดต่ำ แต่มีลักษณะดีคือ ไม่มีเปลือกเมล็ด (seed coat) (จรัญ, ๒๕๕๒) ลักษณะไม่มีเปลือกเมล็ด เป็นลักษณะประจำพันธุ์ ถูกควบคุมด้วยยีนด้อย และถ่ายทอดทางพันธุกรรม (Zhou, ๑๙๘๗ and Paris, ๒๐๐๕) จึงมีความเป็นไปได้ที่จะนำมาผสมข้ามกับฟักทองพันธุ์พื้นเมืองของประเทศไทยซึ่งมีเปลือกเมล็ด ฟักทองมีดอกเพศผู้และเพศเมียแยกกันในต้นเดียวกัน (monoecious) และตามธรรมชาติเป็นพืชผลสมข้าม (Purse-glove, ๑๙๖๘) แต่จัดอยู่ในกลุ่มพืชสมตัวเอง เมื่อผสมตัวเอง ไม่เกิดการลดด้อยทางพันธุกรรม (inbreeding depression) (Briggs and Knowles, ๑๙๖๗; Loy, ๒๐๑๑) จึงใช้การคัดเลือกพันธุ์แบบบันทึกประวัติ (pedigree method) กับพืชนี้ (Loy, ๒๐๑๑) ในเอนโดสเปอร์ม (endosperm) ของเมล็ดฟักทองมีธาตุสังกะสี (Zn) สังกะสีจัดอยู่ในกลุ่มแร่ธาตุบริมานน้อย (trace minerals) จำเป็นต้องใช้ในกระบวนการทางเคมีในร่างกาย (Maret and Sandstead, ๒๐๐๖) ร่างกายต้องการปริมาณน้อย แต่ก็จำเป็นและขาดไม่ได้ ใช้สังกะสีเป็นตัวเร่งปฏิกิริยารวมกับเอนไซม์ต่างๆ ในร่างกายมากกว่า ๓๐๐ ชนิด จึงมีความสำคัญต่อการทำงานของอวัยวะในร่างกาย เช่น การเจริญเติบโตและพัฒนา ระบบภูมิคุ้มกัน ระบบประสาท และระบบสืบพันธุ์ ปริมาณความต้องการสังกะสีของแต่ละคนแตกต่างกันออกไปตามเพศวัยและภาวะของร่างกาย (King and Cousins, ๒๐๐๖; Ho, ๒๐๑๓) ในปี ๒๕๕๔-๒๕๕๕ ทำการปรับปรุงพันธุ์ฟักทองบริโภคเมล็ดโดยนำ

พืกทองพันธุ์คัดเลือกจากศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษและพันธุ์การค้าผสมข้ามกับพันธุ์สหที่เรียกว่าเมล็ด
ลูกผสมนำไปปลูกคัดเลือกแบบบันทึกประวัติ เพื่อให้ได้พืกทองสายพันธุ์ดีสำหรับบริโภคเมล็ดอย่าง
น้อย ๑ สายพันธุ์

๒. วิธีดำเนินการ

เมล็ดพืกทองจากศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ๗ พันธุ์ได้แก่ พันธุ์ PSK ๓, PSK ๓-๑, PSK ๔, PSK ๔-๑, PSK ๕, PSK ๑๒ และ PSK ๑๓ พันธุ์การค้า ๒ พันธุ์ได้แก่ พันธุ์ ๓A-๓๗ และพันธุ์ Styria ปุ่ย
คง พางข้าว ป้ายแปลง สารป้องกันกำจัดแมลงได้แก่ คาร์บาริล (carbaryl) และ เดลตามทริน (deltamethrin)

- วิธีการ

การปลูกและดูแลรักษา

เพาะเมล็ดในถุงหลุมที่มีพีต (peat) เป็นวัสดุเพาะ รดน้ำ ใช้สารคาร์บาริล (carbaryl) อัตรา
๒๐ กรัม/น้ำ ๒๐ ลิตร ป้องกันกำจัดแมลงเต่าແຕง จนกระทั่งกล้ามีใบจริงคลื่บาน ๒ ใบ หรืออายุ ๑๒
วัน จึงย้ายปลูกลงแปลง

เตรียมแปลง กว้าง ๓ เมตร x ยาว ๑๐ เมตร เว้นทางเดินระหว่างแปลง ๕๐ เซนติเมตร ปรับ
ผิวแปลงให้สม่ำเสมอ ขุดหลุมปลูกขนาด ๑๕x๑๕x๑๕ เซนติเมตร ระยะปลูกกระหว่างແຂວ ๑.๕ เมตร
ระหว่างต้น ๑ เมตร รองกันหลุมด้วยปุ่ยคงอัตรา ๕๐๐ กรัมต่อหลุม คลุกเคล้าให้เข้ากับดินก่อนปลูก
ย้ายกล้าวที่กันหลุม ๑ ต้นต่อหลุม กลบดินที่เหลือลงในหลุมกดดินบริเวณโคนต้นพอแน่น คลุม
แปลงด้วยพางข้าว รดน้ำให้ชุ่ม ใส่ปุ่ยคงอีก ๑ ครั้ง หลังปลูก ๑ เดือน ใช้สารคาร์บาริล อัตรา ๒๐
กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เพื่อป้องกันกำจัดแมลงเต่าແຕง และใช้สารเดลตามทริน (deltamethrin)
อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เพื่อป้องกันกำจัดเพลี้ยอ่อน กำจัดวัวชีฟ พรวนดิน และให้น้ำ จนถึง^๑
ระยะเก็บเกี่ยว

การช่วยถ่ายละของเรณู

ใช้แรงงานคน ตอนป่ายก่อนถ่ายละของเรณู ๑ วัน ใช้กีบหนีบดอกเพศผู้และเพศเมียระยะดอก^๑
ตูมซึ่งส่วนปลายของกลีบดอกเริ่มมีสีเหลือง เข้าวันรุ่งขึ้นช่วงเวลา ๘.๐๐-๑๑.๐๐ นาฬิกา ตึงกีบหนีบ
ดอกเพศผู้และเพศเมียออก ปลิดกลีบดอกเพศผู้ออก นำส่วนของอับเรณูที่มีละของเรณูติดอยู่ แตะ
รอบๆ ส่วนปลายของเกสรเพศเมีย ปิดดอกเพศเมียด้วยกีบอีกครั้ง เชี้ยนป้าย (tag) บันทึกชื่อพันธุ์
คู่สม แล้ววันถ่ายละของเรณู

การเก็บเกี่ยว

เก็บเกี่ยวผลแก่เมื่อลำต้นเริ่มแห้ง ผ่าผล แยกเมล็ดออกจากผล นำเมล็ดไปล้างด้วยน้ำสะอาด
ผิ่งให้แห้ง คัดแยกเมล็ดดี ใส่ถุงพลาสติก ผนึกให้แน่น เก็บรักษาในสภาพเย็นและแห้ง

การวิเคราะห์ปริมาณสารอาหาร

วิเคราะห์หาปริมาณสังกะสี สุ่มตัวอย่างเมล็ดแห้งสายพันธุ์ละ ๑๐ กรัม kabab เปลือกเมล็ด
นำเออนโดสเปอร์ม (endosperm) มากดเป็นผง วิเคราะห์หาปริมาณสังกะสี ใช้วิธี AOAC (๑๙๙๕)

การบันทึกข้อมูล

บันทึกอายุเก็บเกี่ยว น้ำหนักผลแก่ น้ำหนักและขนาดเมล็ดแห้ง ความหนาเปลือกเมล็ด และปริมาณสังกะสี

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทางสถิติใช้ไวรี Duncan's New Multiple Range Test (DMRT)
ขั้นตอนการปรับปรุงพันธุ์

ปลูก ผสมตัวเอง (selfing) ๑ ช่วงอายุ (generation) นำมาปลูกคัดเลือกสายพันธุ์ ผสมข้ามสายพันธุ์ คัดเลือกสายพันธุ์แบบบันทึกประวัติ เก็บเมล็ดแยกต้น โดยคัดเลือกต้นที่ให้น้ำหนักเมล็ดแห้งสูงสุดหรือตั้งแต่ ๓๐ กรัมต่อผล เมล็ดขนาดใหญ่ และเปลือกเมล็ดบาง ขั้นตอนการปรับปรุงพันธุ์ดังนี้ (ภาพ ๑)

ปี ๒๕๕๔

- ปลูกพักทองชั่วที่ ๐ (S_0) ๗ พันธุ์ได้แก่ พันธุ์ PSK ๓, PSK ๓-๑, PSK ๔, PSK ๔-๑, PSK ๔-๒ และ PSK ๓๙ ผสมตัวเอง (self; S) และคัดเลือกสายพันธุ์ เก็บเมล็ดแยกต้น ได้เมล็ด ชั่วที่ ๑ (S_1) ๒ สายพันธุ์

ปี ๒๕๕๕

- ปลูกเมล็ดผสมตัวเองชั่วที่ ๑ (S_1) ๓ สายพันธุ์ ได้แก่ สายพันธุ์ PSK ๔-๑๔, PSK ๔-๑-๔ และพันธุ์การค้า ๒ พันธุ์ได้แก่ พันธุ์ ๓A-๓๗ และพันธุ์ Styria ผสมตัวเอง และผสมข้ามสายพันธุ์ ๓ คู่ผสมได้แก่ PSK ๔-๑๔ × Styria, PSK ๔-๑-๔ × Styria และ ๓A-๓๗ × Styria เก็บเมล็ด ได้เมล็ดลูกผสมชั่วที่ ๑ (F_1 hybrid) ๓ คู่ผสม

ปี ๒๕๕๖

- ปลูกเมล็ด F_1 ๓ คู่ผสม ผสมตัวเอง เก็บเมล็ดแยกต้น ได้เมล็ดลูกผสมชั่วที่ ๒ (F_2)

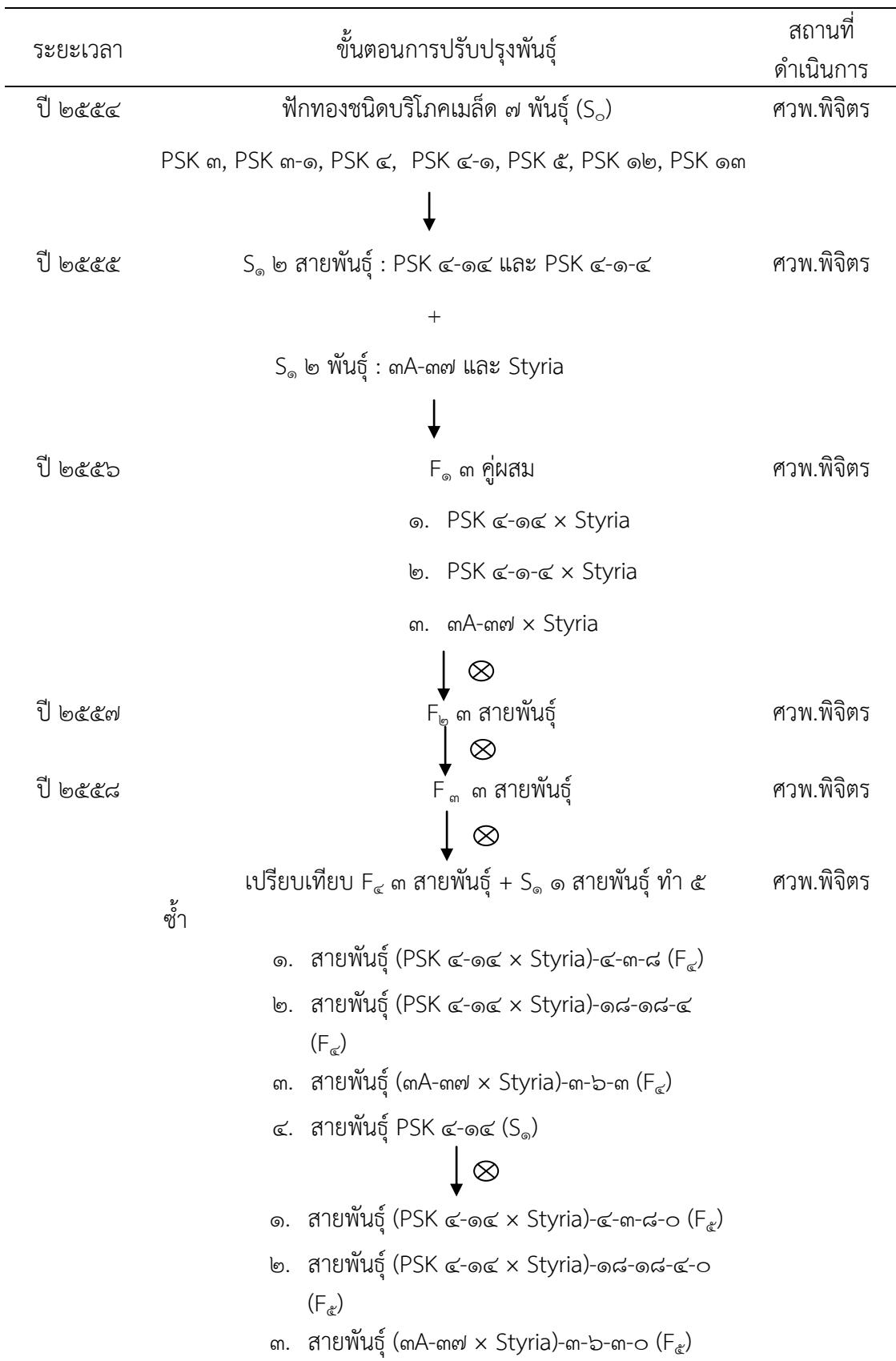
ปี ๒๕๕๗

- ปลูกเมล็ด F_2 คัดเลือกแบบบันทึกประวัติ ผสมตัวเอง เก็บเมล็ดแยกต้น ได้เมล็ดลูกผสม

ชั่วที่ ๓ (F_3)

ปี ๒๕๕๘

- ปลูกเมล็ด F_3 คัดเลือกต่อ ผสมตัวเอง เก็บเมล็ดแยกต้น ได้เมล็ดลูกผสมชั่วที่ ๔ (F_4)
- วางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ (randomized complete block design) ปลูกเมล็ด F_4 ๓ สายพันธุ์ได้แก่ สายพันธุ์ (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓-๔, (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๑๔-๑๔-๔ และ (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖-๓ เปรียบเทียบกับสายพันธุ์ PSK ๔-๑๔ รวม ๔ กรรมวิธี ทำ ๕ ชั้า

ภาพ ๑ แผนภูมิขั้นตอนการปรับปรุงพันธุ์ฟักทองบริโภคเมล็ด

- เวลาและสถานที่

ระยะเวลา: เริ่มต้น ปี ๒๕๕๔ สิ้นสุด ปี ๒๕๕๘

สถานที่: แปลงทดลอง ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร และห้องปฏิบัติการ ศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. ผลการทดลองและวิจารณ์

ปี ๒๕๕๔ ปลูกฟักทองพันธุ์สมเปิด ชั่วที่ ๐ (S_0) ๗ พันธุ์ คัดเลือกได้ ๓ พันธุ์ได้แก่ พันธุ์ PSK ๔, PSK ๔-๑ และ PSK ๑๗ ให้น้ำหนักเมล็ดแห้ง ๔๓.๐ ๖๑.๐ และ ๓๗ กรัมต่อผล ตามลำดับ คัดเลือกต้นได้ ๓ สายพันธุ์ได้แก่ สายพันธุ์ PSK ๔-๑๔, PSK ๔-๑-๔ และ PSK ๑๗-๑ (ตาราง ๑)

**ตาราง ๑ ผลผลิตผลแก่และผลผลิตเมล็ดฟักทอง ปลูกฤดูแล้ง^๑
ในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร ปี ๒๕๕๔**

พันธุ์ S_0	น้ำหนักผลแก่ (กก./ผล)	น้ำหนักเมล็ด (กรัม/ผล)	คัดเลือกต้นได้ S_1
PSK ๓	๑.๒	๓.๐	
PSK ๓-๑	๑.๔	๔.๐	
PSK ๔	๑.๖	๔๓.๐	PSK ๔-๑๔
PSK ๔-๑	๒.๑	๖๑.๐	PSK ๔-๑-๔
PSK ๕	๔.๐	๒๙.๐	
PSK ๑๗	๑.๑	๓๒.๐	PSK ๑๗-๑๑
PSK ๑๗	๑.๓	๑๕.๐	
ค่าเฉลี่ย	๑.๘๑	๒๖.๙	

ปลูกวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เก็บเกี่ยววันที่ ๒๔-๓๑ มกราคม ๒๕๕๔

ปี ๒๕๕๔ ปลูกและผสมข้ามสายพันธุ์ ได้เมล็ดลูกผสมชั่วที่ ๑ (F_1) ๓ คู่/สมได้แก่ PSK ๔-๑๔ × Styria , PSK ๔-๑-๔ × Styria และ ๓A-๓๗ × Styria ให้น้ำหนัก ๑๐๐ เมล็ดเท่ากับ ๑๕.๓, ๑๕.๕ และ ๑๕.๗ กรัม ตามลำดับ ความหนาเปลือกเมล็ด ๐.๒๐, ๐.๒๐ และ ๐.๒๐ มิลลิเมตร ตามลำดับ (ตาราง ๒)

ตาราง ๒ ลักษณะเมล็ดพักทอง F₁ และ S₁ ปลูกคู่แล้ง ในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร

ปี ๒๕๕๔

คู่ผสม	น้ำหนัก 100 เมล็ด (กรัม)	ขนาดเมล็ด F ₁ (มม.) ^{๑/}			ความหนา เปลี่ยกเมล็ด F ₁ (มม.)
		กว้าง	ยาว	หนา	
(PSK ๔-๑๔ × Styria)	๑๕.๓	๘.๔๐±๐.๗๐	๑๕.๖๙±๑.๖๐	๒.๔๐±๐.๓๐	๐.๒๐
(PSK ๔-๑-๔ × Styria)	๑๕.๕	๘.๕๐±๐.๓๐	๑๙.๔๙±๐.๘๐	๒.๓๐±๐.๓๐	๐.๒๐
(๓A-๓๗ × Styria)	๑๔.๗	๑๐.๑๙±๐.๗๐	๑๕.๔๙±๑.๗๐	๑.๘๐±๐.๓๐	๐.๒๐

S ₁	ขนาดเมล็ด S ₁ (มม.) ^{๑/}			ความหนา เปลี่ยกเมล็ด S ₁ (มม.)
	กว้าง	ยาว	หนา	
PSK ๔-๑๔	๗.๘๐±๐.๔๐	๑๕.๘๙±๑.๓๕	๒.๓๐±๐.๒๐	๐.๓๐
PSK ๔-๑-๔	๘.๓๐±๐.๑๐	๑๙.๓๙±๐.๒๐	๒.๒๐±๐.๐๒	๐.๒๐
๓A-๓๗	๘.๗๐±๐.๓๐	๑๗.๒๙±๐.๔๐	๒.๓๐±๐.๑๐	๐.๒๐
Styria	๑๔.๑	๑๕.๑๙±๐.๘๐	๒.๖๐±๐.๕๐	ไม่มีเปลี่ยก เมล็ด
	๘.๔๐±๑.๐๐			

^{๑/} ค่าเฉลี่ย ± ๒๐ เมล็ด ± ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ปลูกวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เก็บเกี่ยววันที่ ๙-๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ปี ๒๕๕๖ ปลูกเมล็ด F₁ ๓ คู่ผสมได้แก่ คู่ผสม PSK ๔-๑๔ × Styria, PSK ๔-๑-๔ × Styria และ ๓A-๓๗ × Styria ได้เมล็ดลูกผสมชั่วที่ ๒ (F₂) คือ สายพันธุ์ (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔, (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๕ และ (๓A-๓๗ × Styria)-๓ ให้น้ำหนักผลแก่ ๑.๒๙, ๑.๙๗ และ ๑.๐๔ กิโลกรัมต่อผล น้ำหนักเมล็ดแห้ง ๓๘.๘, ๓๓.๔ และ ๓๗.๗ กรัมต่อผล ตามลำดับ เมล็ด F₂ ทั้ง ๓ คู่ผสม ให้ความหนาเปลี่ยกเมล็ดเฉลี่ย ๐.๓๐ มิลลิเมตร โดยมีช่วงความหนาเปลี่ยกเมล็ดระหว่าง ๐.๒๐-๐.๔๐ มิลลิเมตร (ตาราง ๓)

ตาราง ๓ ลักษณะเมล็ดพักทอง F_۱ และ S_۱ ปลูกฤดูแล้ง ในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร

ปี ๒๕๕๖

คุณสม/สายพันธุ์	น้ำหนัก	น้ำหนัก	ขนาดเมล็ด F _۱ (มม.) ^{๑/}			ความหนา เปลือกเมล็ด F _۱ (มม.)
	ผลแก่ F _۱ (กг./ผล)	เมล็ด F _۱ (กรัม/ ผล)	กว้าง	ยาว	หนา	
F_۱						
(PSK ๔-๑-๔ × Styria)	๑.๒๘	๓๙.๙	๘.๔๐±๐.	๑๕.๖±๑.๖	๒.๔๐±๐.๓	๐.๓๐±๐.๑
			๗๐	○	○	○
(PSK ๔-๑๔ × Styria)	๑.๘๗	๓๗.๔	๙.๕๐±๐.	๑๙.๔±๐.๘	๒.๓๐±๐.๓	๐.๓๐±๐.๑
			๓๐	○	○	○
(๓A-๓๗ × Styria)	๑.๐๔	๓๗.๗	๗.๒๐±๐.	๑๖.๐±๐.๕	๒.๒๐±๐.๑	๐.๓๐±๐.๑
			๓๐	○	○	○
S_۱						
S _۱	น้ำหนัก	น้ำหนัก	ขนาดเมล็ด S _۱ (มม.) ^{๑/}			ความหนา เปลือกเมล็ด S _۱ (มม.)
	ผลแก่ S _۱ (กг./ผล)	เมล็ด S _۱ (กรัม/ ผล)	กว้าง	ยาว	หนา	
PSK ๔-๑๔	๑.๖๙	๑๘.๐	๗.๒๐±๐.	๑๔.๓±๐.๘	๒.๑๐±๐.๒	๐.๔๐±๐.๑
			๕๐	○	○	○
๓A-๓๗	๗.๔๑	๑๑.๖	๙.๗๐±๐.	๑๗.๑±๐.๔	๒.๓๐±๐.๑	๐.๓๐±๐.๑
			๓๐	○	○	○

^{๑/} ค่าเฉลี่ย ± ๒๐ เมล็ด ± ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ปลูกวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ เก็บเกี่ยววันที่ ๑๙-๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ปี ๒๕๕๗ ปลูกเมล็ด F_۱ ๓ สายพันธุ์ได้แก่ สายพันธุ์ (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔, (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๑๔ และ (๓A-๓๗ × Styria)-๓ และปลูกพันธุ์พ่อแม่ ได้แก่ สายพันธุ์ PSK ๔-๑๔ พันธุ์ ๓A-๓๗ และ พันธุ์ Styria ได้เมล็ดลูกพสมชั่วที่ ๓ (F_۱) คือ สายพันธุ์ (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓, (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๑๔-๑๔ และ (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖ ให้น้ำหนักเมล็ดแห้งเฉลี่ย ๑๖.๗, ๒๓.๒ และ ๑๑.๙ กรัมต่อผล ตามลำดับ พันธุ์พ่อแม่คือ สายพันธุ์ PSK ๔-๑๔ ให้น้ำหนักเมล็ดแห้งเฉลี่ย ๒๐.๕ กรัมต่อผล พันธุ์ ๓A-๓๗ ให้น้ำหนักเมล็ดแห้งเฉลี่ย ๓๑.๖ กรัมต่อผล (ตาราง ๔) พันธุ์ Styria ตื้นตาย เนื่องจาก สภาพภูมิอากาศ มีอุณหภูมิสูง ไม่สามารถเจริญเติบโตถึงระยะออกดอกและติดผล

ตาราง ๔ ลักษณะเมล็ดพักทอง F_๓ และ S_๑ ปลูกฤดูแล้ง ในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร

ปี ๒๕๕๗

สายพันธุ์	เมล็ด F _๓ (กรัม/ผล)	น้ำหนัก	ขนาดเมล็ด F _๓ (มม.) ^{๑/}			ความหนา เปลือกเมล็ด F _๓ (มม.)
			กว้าง	ยาว	หนา	
F _๓						
(PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔	๑๖.๗		๑๔.๐±๐.๘๐	๑.๔๐±๐.๒๐	๐.๑๐±๐.๐๕	
(PSK ๔-๑๔ × Styria)-๑๘	๒๓.๒		๑๖.๓๐±๐.๓๐			
(๓A-๓๗ × Styria)-๓	๑๗.๙		๑๔.๓±๐.๖๐	๒.๒๐±๐.๓๐	๐.๑๐±๐.๐๑	
S _๑		น้ำหนัก	ขนาดเมล็ด S _๑ (มม.) ^{๑/}			ความหนา เปลือกเมล็ด S _๑ (มม.)
			กว้าง	ยาว	หนา	
PSK ๔-๑๔	๒๐.๕	๗.๖๐±๐.๔๐	๑๔.๖±๐.๔๐	๑.๔๐±๐.๓๐	๐.๒๐±๐.๐๓	
๓A-๓๗	๓๑.๖	๗.๖๐±๐.๑๐	๑๔.๖±๐.๓๐	๒.๖๐±๐.๒๐	๐.๒๐±๐.๐๓	

^{๑/} ค่าเฉลี่ย ±๐ เมล็ด ± ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ปลูกวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ เก็บเกี่ยววันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๗

ปี ๒๕๕๘ ปลูกเมล็ด F_๓ ๓ สายพันธุ์ได้แก่ สายพันธุ์ (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓, (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๑๘-๑๘ และ (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖ และปลูกพันธุ์พ่อแม่ ๑ สายพันธุ์ คือ PSK ๔-๑๔-๗ ได้เมล็ดลูกผสมชั่วที่ ๔ (F_๔) คือ สายพันธุ์ (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓-๔, (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๑๘-๑๘-๔ และ (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖-๓ ให้น้ำหนักเมล็ดแห้งเฉลี่ย ๓๓.๙, ๔๕.๓ และ ๓๐.๕ กรัมต่อผล ตามลำดับ สายพันธุ์ PSK ๔-๑๔-๗ ให้น้ำหนักเมล็ดแห้งเฉลี่ย ๒๘.๕ กรัมต่อผล วิเคราะห์หาปริมาณสังกะสี ในเอนโดสเปริมแห้งพบว่า ในเมล็ด F_๔ ของสายพันธุ์ (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖ มีปริมาณสังกะสีสูงสุด ๑๐.๒ มิลลิกรัมต่อเอนโดสเปริมแห้ง ๑๐๐ กรัม รองลงมาได้แก่ สายพันธุ์ PSK ๔-๑๔ และพันธุ์ ๓A-๓๗ มีปริมาณสังกะสี ๖.๗๐ และ ๕.๙๕ กรัมต่อเอนโดสเปริมแห้ง ๑๐๐ กรัมตามลำดับ (ตาราง ๕)

ตาราง ๕ ลักษณะเมล็ดพักทอง F_۲ และ S_۱ ปลูกฤดูแล้ง ในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร

ปี ๒๕๕๘

สายพันธุ์	เมล็ด F _۲ (กรัม/ผล)	ขนาดเมล็ด F _۲ (มม.) ^{๑/}			ปริมาณ Zn (มก./เอนโด) สเปร์มแห้ง ๑๐๐ กรัม)
		กว้าง	ยาว	หนา	
F _۲					
(PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓	๕๖.๖	๗.๑๐±๐.๓๐	๑๓.๖๐±๐.๙๐	๒.๓๐±๐.๒๐	๕.๔๐
(PSK ๔-๑๔ × Styria)-๑๘-๑๘	๕๖.๐	๘.๒๐±๐.๖๐	๑๔.๗±๐.๘๐	๒.๔๐±๐.๑๐	๕.๓๐
(๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖	๕๕.๐	๗.๖๐±๐.๘๐	๑๔.๙±๐.๙๐	๑.๙๐±๐.๓๐	๑๐.๒
S _۱	เมล็ด S _۱ (กรัม/ผล)	กว้าง	ยาว	หนา	ปริมาณ Zn (มก./เอนโด) สเปร์มแห้ง ๑๐๐ กรัม)
PSK ๔-๑๔	๕๔.๓	๗.๕๐±๐.๕๐	๑๔.๖๐±๐.๘๐	๒.๐๐±๐.๒๐	๖.๗๐
๓A-๓๗	๓๕.๒	๗.๑๐±๐.๔๐	๑๔.๘๐±๑.๒๐	๒.๑๐±๐.๓๐	๕.๙๕

^{๑/} ค่าเฉลี่ย ๑๐ เมล็ด ± ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ปลูกวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ เก็บเกี่ยววันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๘

ปลูกเมล็ด F_۲ ๓ สายพันธุ์ เปรียบเทียบกับ S_۱ ๑ สายพันธุ์ (ตาราง ๖) พบว่า ทั้ง ๔ สายพันธุ์ ให้ค่าเฉลี่ยอายุเก็บเกี่ยวผลผลิตเมล็ดตั้งแต่ ๘๗-๙๙ วัน และไม่แตกต่างกันทางสถิติ ให้น้ำหนักเมล็ด แห้งตั้งแต่ ๗.๐๗-๑๔.๘ กรัมต่อผล และแตกต่างกันทางสถิติ ให้น้ำหนักเมล็ดแห้งตั้งแต่ ๑๓.๗-๑๔.๙ กรัมต่อต้น และไม่แตกต่างกันทางสถิติ สายพันธุ์ (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖-๓ เก็บเกี่ยวผลผลิตเมล็ด เร็วที่สุดคือ หลังเพาะเมล็ด ๘๗ วัน และให้น้ำหนักเมล็ดแห้งลูกผสมชั่วที่ ๔ (F_۲) สูงสุดคือ ๑๔.๙ กรัมต่อต้น

ทั้ง ๔ สายพันธุ์ พบร้า ในเมล็ดแห้ง F_۲ ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักแห้ง ๑๐๐ เมล็ด ตั้งแต่ ๕.๐๓-๖.๒๖ กรัม และไม่แตกต่างกันทางสถิติ ความหนาเบลือกเมล็ดแตกต่างกันทางสถิติ มีความแตกต่าง ในน้ำหนักเบลือกเมล็ด และปริมาณสังกะสี พบร้า สายพันธุ์ (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖-๓ ให้น้ำหนักเบลือกเมล็ด ๖๕ เปอร์เซ็นต์ ให้ปริมาณสังกะสีสูงสุดคือ ๑๒.๙ กรัมต่อน้ำหนักเอนโดสเปร์มแห้ง ๑๐๐ กรัม รองลงมาคือสายพันธุ์ (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๑๘-๑๘-๔ ให้น้ำหนักเบลือกเมล็ด ๔๙ เปอร์เซ็นต์ ให้ปริมาณสังกะสี ๑๖ กรัมต่อน้ำหนักเอนโดสเปร์มแห้ง ๑๐๐ กรัม (ตาราง ๖)

ตาราง ๖ เปรียบเทียบพันธุ์ฟักทอง F_2 และ S_1 ปลูกคู่แล้ง ในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร
ปี ๒๕๕๘

สายพันธุ์	อายุเก็บเกี่ยว ผลผลิตเมล็ด (วัน) ^{๑/}	น้ำหนักเมล็ด F_2 (กรัม/ผล) ^{๑/}	น้ำหนักเมล็ด F_2 (กรัม/ตัน) ^{๑/}
(PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓-๘ (F_2)	๘๗ a	๘.๗๒ b	๑๓.๗ a
(PSK ๔-๑๔ × Styria)-๑๙-๑๙-๔ (F_2)	๘๙ a	๗.๐๗ b	๑๖.๑ a
(๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖-๓ (F_2)	๘๗ a	๑๔.๘ a	๒๔.๙ a
PSK ๔-๑๔ (S_1)	๘๘ a	๙.๖๒ ab	๒๒.๑ a
CV (%)	๒.๖	๓๘.๕	๖๔.๕

^{๑/} ตัวเลขที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ในแนวตั้งเดียวกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ
ที่ระดับนัยสำคัญ ๕% โดยวิธี DMRT

ปลูกวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เก็บเกี่ยววันที่ ๖-๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘

ตาราง ๖ (ต่อ)

สายพันธุ์	น้ำหนัก เมล็ด F_2 ๑๐๐ เมล็ด (กรัม) ^{๑/}	ความหนา เมล็ด F_2 (มม.)	น้ำหนัก เมล็ด F_2 (%)	ปริมาณ Zn ในเมล็ด F_2 (มก./เอนโดสเปริม แห้ง ๑๐๐ กรัม)
(PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓-๘ (F_2)	๔.๔๔ a	๐.๑๕ a	๒๑	๙.๖
(PSK ๔-๑๔ × Styria)-๑๙-๑๙-๔ (F_2)	๔.๐๓ a	๐.๑๖ a	๔๘	๑๑.๖
(๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖-๓ (F_2)	๖.๒๖ a	๐.๑๙ b	๖๕	๑๒.๙
PSK ๔-๑๔ (S_1)	๖.๐๑ a	๐.๑๖ a	๔๓	๑๐.๓
CV (%)	๒๑.๒	๙.๖	-	-

^{๑/} ตัวเลขที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ในแนวตั้งเดียวกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ
ที่ระดับนัยสำคัญ ๕% โดยวิธี DMRT

ปลูกวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เก็บเกี่ยววันที่ ๖-๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘

ผลการทดลองพบว่า พันธุ์ฟักทองทุกสายพันธุ์ให้ผลผลิตเมล็ดต่ำมาก เนื่องจากช่วงปลูกสภาพภูมิอากาศ มีอุณหภูมิสูง (ตารางภาคผนวก ก-ง) ในช่วงปลูกฟักทองถ้าอุณหภูมิกลางวันสูงถึง ๓๒ องศาเซลเซียส/อุณหภูมิกลางคืนสูงถึง ๒๑ องศาเซลเซียส ทำให้มีการถ่ายละของเรนู การถ่ายละของเรนู ไม่สมบูรณ์ มีการแท้งหรือการฝ่อของดอกเพศเมีย ทำให้การติดผลลดลง ผลมีขนาดเล็กลง ความมีชีวิตลดของละของเรนู (pollen viability) ลดลง ทำให้ผลฝ่อ ผลผิดปกติ และผลผลิตเมล็ดลดลง (Maynard, ๒๐๐๗ and Johnson, ๒๐๐๙)

๔. สรุปผลการทดลองและคำแนะนำ

ปรับปรุงพันธุ์ฟักทองสำหรับบริโภคเมล็ดได้ ๓ สายพันธุ์ได้แก่ สายพันธุ์ (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๔-๓-๘, (PSK ๔-๑๔ × Styria)-๑๙-๑๙-๔ และ (๓A-๓๗ × Styria)-๓-๖-๓ มีความแตกต่างกันทาง สัณติของน้ำหนักเมล็ดต่อผล และความหนาเปลือกเมล็ด ฟักทองทั้ง ๓ สายพันธุ์มีปริมาณสังกะสีตั้งแต่ ๙.๖-๑๒.๙ มิลลิกรัมต่อเอนโดสเปร์มแห้ง ๑๐๐ กรัม หลักเลี่ยงการปลูกฟักทอง ในพื้นที่ที่อุณหภูมิ กลางวันสูงถึง ๓๒ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิกลางคืนสูงถึง ๒๓ องศาเซลเซียส เพราะทำให้ผลผลิต ลดลง

๕. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ฟักทองทั้ง ๓ สายพันธุ์ นอกจากใช้บริโภคเมล็ดแล้ว ยังสามารถใช้บริโภคผลสดได้ มีความ จำเป็นต้องปลูกทดสอบฟักทอง ๓ สายพันธุ์ ในแหล่งปลูกต่างๆ เพื่อให้ได้ฟักทองสายพันธุ์ดี เหมาะสมกับแหล่งปลูกอย่างน้อย ๑ สายพันธุ์

๖. คำขอบคุณ

ขอขอบคุณ คณะกรรมการบริหารงานวิจัยและพัฒนาการวิชาการเกษตร สนับสนุนงบประมาณ. คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านวิชาการกรมวิชาการเกษตร คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านวิชาการ สถาบันวิจัยพืชสวน และคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านวิชาการสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๒ ให้คำแนะนำปรึกษา ด้านวิชาการและการปฏิบัติงานโครงการวิจัย. รองศาสตราจารย์ ดร.อมร เพชรสุม ศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ช่วยรับวิเคราะห์ สารอาหาร.

๗. เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา สัมพันธารักษ์. ๒๕๔๖. ปรับปรุงพันธุ์ฟัก: พื้นฐาน วิธีการ และแนวคิด. ภาควิชาฟืชีร่อง คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ. ๒๓๗ หน้า.
- จัณุ ดิษฐ์ไชยวงศ์. ๒๕๔๒. รายงาน การศึกษาลักษณะประจำพันธุ์และการตอบสนองกับพื้นที่ของ ฟักทองบริโภคเมล็ด. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร. ๒๔ หน้า.
- จิรภรณ์ อังวิทยาร. ๒๕๔๓. คุณประโยชน์ของฟักทอง. ชุดสารข้อมูลสมุนไพร ๒๓(๔): ๒-๖.
- สิริเกษ แซลี. ๒๕๔๑. การเปรียบเทียบคุณค่าอาหารของฟักทองพันธุ์ดิบ พันธุ์ลาย และพันธุ์ญี่ปุ่น และการสำรวจความนิยมในการบริโภคเมล็ดฟักทอง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (โภชนาศาสตร์). มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ. ๒๐๔ หน้า.
- Briggs, F. N. and P. F. Knowles. ๑๙๖๗. Introduction to plant Breeding. Reinhold Publishing Corporation, California. ๔๒๖ p.
- Ho, E. ๒๐๑๓. Zinc. Linus Pauling Institute. Oregon State University. Available: <http://www.lpi.oregonstate.edu/mic/minerals/zinc> [March ๔, ๒๐๑๖].
- John, G. ๒๐๐๙. Poor fruit set in pumpkin. Weekly Crop Update. Available: <https://www.agdev.anr.udel.edu/weeklycropupdate> [March ๔, ๒๐๑๖].
- King, J. C. and R. J. Cousins. ๑๙๙๖. Zinc. In: Shils, M. E., M. Shike, A. C. Ross, B. Caballero and R. J. Cousins eds. Modern Nutrition in Health and Disease. ๑๐th ed.

- Baltimore: Lippincott Williams & Wilkins. p. ๒๗๑-๒๘๕.
- Loy, J. B. ๒๐๑๑. Genetics, genomics and breeding of cucurbits. Department of Biological Sciences. University of New Hampshire, Durham. p. ๙๓-๑๓๙.
- Maret, W. and H. H. Sandstead, ๒๐๐๖. Zinc requirements and the risks and benefits of zinc supplementation. *J Trace Elem Med Biol.* ๒๐(๑):๓-๑๘.
- Maynard, L. ๒๐๐๗. Cucurbit crop growth and development. Indiana CCA Conference Proceedings. ๗ p. <https://www.omafra.gov.on.ca/english/crops/facts/oo-030.htm>
[March ๔, ๒๐๑๖].
- Paris, H. S. ๒๐๐๕. The genes of pumpkin and squash. *Hort Science* ๔๐ (๖): ๑๖๐-๑๖๓.
- Purseglove, J. W. ๑๙๖๘. Cucurbitaceae. Tropical Crops Dicotyledons ๑. Longman Green & Co. Ltd. London. p. ๑๐๐-๑๓๖.
- Zhou, X. L. ๑๙๘๗. A study on the breeding of naked kernel pumpkin and genetic behavior. *Acta Horticulturae Sinica* ๑๔(๒): ๑๖๕-๑๗๔.

๔. ภาคผนวก

ตารางภาคผนวก ก ข้อมูลอุตุนิยมวิทยาช่วงปลูกพักทอง F₁ และ S₁

ในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

เดือน/ปี	ฝนรวม (มม.)	อุณหภูมิ			ความชื้น สัมพัทธ์ เฉลี่ย (%)	ความ เยาวนาน แสงแดด (ชม.)
		สูงสุด (° ซ.)	ต่ำสุด (° ซ.)	เฉลี่ย (%)		
ธันวาคม ๒๕๕๕	๐.๐	๓๒.๗	๒๑.๓	๒๗.๐	๘๐	๖.๖
มกราคม ๒๕๕๖	๒๑.๙	๓๑.๕	๑๙.๒	๒๕.๔	๗๗	๖.๔
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	๐.๐	๓๔.๒	๒๑.๗	๒๘.๐	๗๗	๘.๓
ค่าเฉลี่ย	๗.๓	๓๒.๘	๒๐.๗	๒๖.๘	๗๔.๗	๗.๑

ที่มา: สถานีอุตุนิยมวิทยาพิจิตร

ตารางภาคผนวก ข ข้อมูลอุตุนิยมวิทยาช่วงปีกท้อง F_๒ และ S_๑
ในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร ปี ๒๕๕๖-๒๕๕๗

เดือน/ปี	ฝนรวม	อุณหภูมิ			ความชื้น สัมพัทธ์ เฉลี่ย	ความเยาวนาน แสงแดด
		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย		
(มม.)	(° ซ.)	(° ซ.)	(%)			
ธันวาคม ๒๕๕๖	๔๕.๐	๒๙.๗	๑๗.๗	๒๓.๒	๗๒	๘.๕
มกราคม ๒๕๕๗	๐.๐	๒๙.๗	๑๖.๖	๒๓.๒	๗๐	๘.๓
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗	๐.๐	๓๓.๐	๒๐.๗	๒๖.๙	๗๑	๘.๗
มีนาคม ๒๕๕๗	๕.๕	๓๔.๖	๒๔.๐	๒๙.๙	๗๐	๘.๕
ค่าเฉลี่ย	๑๒.๖	๓๑.๙	๑๙.๙	๒๕.๙	๗๐.๙	๘.๙

ที่มา: สถานีอุตุนิยมวิทยาพิจิตร

ตารางภาคผนวก ค ข้อมูลอุตุนิยมวิทยาช่วงปีกท้อง F_๓ และ S_๑
ในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร ปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘

เดือน/ปี	ฝน รวม	อุณหภูมิ			ความชื้น สัมพัทธ์ เฉลี่ย	ความเยาวนาน แสงแดด
		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย		
(มม.)	(° ซ.)	(° ซ.)	(%)			
ตุลาคม ๒๕๕๗	๕๐.๖	๓๓.๑	๒๔.๑	๒๙.๖	๘๒	๖.๙
พฤษจิกายน ๒๕๕๗	๗๗.๘	๓๓.๔	๒๒.๙	๒๙.๒	๗๔	๘.๓
ธันวาคม ๒๕๕๗	๖.๔	๓๑.๕	๑๙.๙	๒๕.๗	๗๑	๘.๑
มกราคม ๒๕๕๘	๒.๔	๓๐.๙	๑๗.๕	๒๔.๒	๖๗	๗.๙
ค่าเฉลี่ย	๓๔.๓	๓๒.๒	๒๑.๑	๒๖.๗	๗๓.๕	๗.๙

ที่มา: สถานีอุตุนิยมวิทยาพิจิตร

ตารางภาคผนวก ง ข้อมูลอุตุนิยมวิทยาช่วงปลูกพืกทอง F_๔ และ S_๑
ในศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร ปี ๒๕๕๘

เดือน/ปี	ฝน	อุณหภูมิ	อุณหภูมิ	อุณหภูมิ	ความชื้น	ความเยาวนาน
	รวม	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สัมพัทธ์ เฉลี่ย	แสงแดด
	(มม.)	(° ซ.)	(° ซ.)	(%)	(%)	(ชม.)
กรกฎาคม ๒๕๕๘	๒๑๐	๓๔.๕	๒๔.๔	๓๐.๐	๗๔	๕.๕
สิงหาคม ๒๕๕๘	๑๖๙	๓๓.๖	๒๔.๙	๒๙.๓	๗๔	๖.๖
กันยายน ๒๕๕๘	๒๐๕	๓๓.๗	๒๔.๑	๒๙.๔	๗๔	๕.๕
ตุลาคม ๒๕๕๘	๑๗๒	๓๓.๑	๒๔.๖	๒๙.๙	๗๔	๖.๗
ค่าเฉลี่ย	๑๗๗	๓๓.๗	๒๔.๐	๒๙.๔	๗๔	๖.๑

ที่มา: สถานีอุตุนิยมวิทยาพิจิตร